

PARTIJ VAN DE ARBEID

**werkgroep Huurders
nieuwsbrief nummer 21
november 2015**

Special: de onderkant van de woningmarkt

We gaan niet beweren dat het louter aan ons te danken is maar sinds ons bezoek aan Diederik Samsom waait er gelukkig een andere wind door de Tweede Kamerfractie van de PvdA en worden er weer standpunten ingenomen, die stevig wortelen in de sociaal-democratische traditie. Neem bijvoorbeeld het plan van Albert de Vries om zo snel mogelijk 100.000 woningen bij te bouwen om de ergste woningnood op te lossen en te zorgen dat iedereen een fatsoenlijk en betaalbaar dak boven zijn hoofd kan hebben.

(<http://www.pvda.nl/berichten/2015/10/100.000+huizen+voor+woningzoekenden>)

Als we het hele politieke krachtenveld bekijken dan maken we ons echter nog steeds grote zorgen. Enerzijds over de toenemende spanningen aan de onderkant van de samenleving en anderzijds over de voortgaande neoliberale verdwazing aan de overkant van de politiek. Daar gaat deze nieuwsbrief over. Als je een probleem wilt oplossen zal je het eerst goed onder ogen moeten zien.

De onderkant

1. Tijdens de hoorzitting over de komst van een azc in Beverwaard maakte burgemeester Aboutaleb er een punt van dat in zijn Rotterdam daklozen niet op straat hoeven te slapen. De zaal was er niet van onder de indruk. Integendeel: bewoners lieten luidkeels merken dat hij zich in hun ogen deerlijk vergiste. Waarop Aboutaleb zei dat hij graag langskwam om ter plekke zijn eventuele ongelijk te aanschouwen. Daarmee stelde hij de bewoners echter voor een onmogelijke opgave want hoe kan je aantonen wat het probleem is zonder het risico te lopen dat je zelf als uitkeringsgerechtigde een korting krijgt opgelegd omdat je een dakloze, een uitgeprocedeerde asielzoeker of een illegale migrant als kostganger hebt? Officieel zijn er zo'n 25.000 geregistreerde dak- en thuislozen in Nederland. Jaarlijks worden meer dan twee keer zoveel Nederlandse burgers uitgeschreven uit de gemeentelijke basis-administraties. En het aantal ongedocumenteerden, dat van buiten Nederland afkomstig is, is onbekend maar schattingen geven aan dat het om drie tot vijf keer zoveel mensen gaat als de 25.000 geregistreerde daklozen. In de grote steden vallen ze minder snel op. Daar concentreren ze zich in de arme wijken. Onzichtbaar voor de officiële instanties zit de onderkant ermee opgescheept.
2. Jongeren die in armoede opgroeien, worden door de studielening en de kostendelersnorm ontmoedigd om zich aan de armoede van hun ouders te onttrekken. Dat geldt niet alleen voor het zelf mogen behouden van inkomen uit arbeid en voor de mogelijkheid om te sparen voor later maar ook voor het starten van een eigen wooncarrière.
3. Zelfs gezagsdragers noemen woonwagenbewoners, drugshandelaren en criminele motorrijders in één adem. Woonwagenbewoners zijn de enige burgers die zo stelselmatig en wijdverbreid als groep, op grond van hun afkomst, in het verdomhoekje worden gezet. Sinds de afschaffing van de Woonwagenwet in 1999 wordt er een uitsterfbeleid gevoerd. De term alleen al! Het land zou (terecht) te klein zijn als we durfden spreken van een

uitsterfbeleid voor ouderen of voor mensen met een beperking, twee andere groepen van bewoners die door hun persoonlijke omstandigheden moeilijkheden ondervinden bij het vinden van passende huisvesting. Steeds meer woonwagenbewoners komen hiertegen in opstand. De Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie heeft de Nederlandse overheid geadviseerd om te zorgen voor voldoende woonwagenstandplaatsen.

4. In eerdere nieuwsbrieven hebben we al uitgebreid gewezen op de onbetaalbaarheid van het wonen voor veel huurders als gevolg van het huurbeleid van de afgelopen jaren. Corporaties doen hun best om huurachterstanden te helpen voorkomen maar dat neemt niet weg dat steeds meer huishoudens onvoldoende geld overhouden om volwaardig deel te nemen aan de samenleving.

5. Een Franse oud-minister voor volkshuisvesting verdedigde ooit de activiteiten, die de Nederlandse multinational Camelot in haar land ontplooiden, door op te merken dat ze liever zag dat een gezin met kinderen bij Camelot onderdak vond dan dat het op straat rondzwierf. Waarop de interviewer haar er voor de camera van op de hoogte bracht dat het bedrijf geen kinderen accepteert.

Camelot en overige antikraakverhuurbedrijven (leegstandsbeheerders noemen ze zichzelf eufemistisch) hebben geen sociale doelstelling maar opereren wel aan de onderkant van de woningmarkt. Ze verzinnen allerlei constructies die geen regulier huurcontract zijn. Daardoor ontzeggen ze hun bewoners het recht op huurbescherming. De bijdrage van leegstandsbeheerders aan de volkshuisvesting is gewetenloos en immoreel. Politici die het toestaan en corporaties die er de diensten van afnemen: idem dito.

6. De vluchtelingenstroom is de druppel die de emmer doet overlopen. Door toepassing van de Rotterdamwet of door huurders te screenen, kunnen we onszelf wijsmaken dat we de onderkant ontlasten. Het zal meer zoden aan de dijk zetten om te zorgen voor voldoende betaalbare woningen met een regulier huurcontract. De 100.000 van Albert de Vries zijn nog maar het begin. Zoals PvdA-wethouder Raimond de Prez uit Delft vorige week tegen de nos zei: 'Minister Blok moet met een deltaplan komen om huurwoningen te bouwen. Sociaal en particulier.'

De overkant

Blok en de rechtse politici van liberale of christelijke snit geven vooralsnog geen krimp. Niets wijst erop dat ze onderhand de rampzalige gevolgen willen toegeven van het neoliberale volkshuisvestingsbeleid. Niets wijst erop dat ze het tafelzilver op juiste waarde schatten. Ze krijgen ook onvoldoende tegenspraak. Ze zouden vaker moeten horen:

Nederland kan/mag/moet trots zijn op een grote en brede sociale huursector, met kwalitatief goede woningen voor lage én middeninkomens in gemengde wijken. Wij hebben geen *no-go areas* en dat is een prestatie van formaat. Er is alleen al daarom helemaal niks mis met een grote sociale huursector.

Bouwers en particuliere verhuurders, die vinden dat ze onvoldoende winst kunnen maken, doen er beter aan hun winstmarges te laten bepalen door de markt dan andersom. Winst wordt achteraf bepaald, niet vooraf. Gegarandeerde winsten gaan gegarandeerd ten koste van de huurders. Daar zijn wij niet van gediend.

De huurprijzen zijn nu te hoog en ook de prijzen van koopwoningen zijn nog steeds te hoog maar als de hypotheekrenteaf trek verdwijnt waardoor alle woningprijzen kunnen normaliseren, als er een beleid komt dat neutraal staat tegenover de keuze tussen kopen en huren, als er voldoende wordt bijgebouwd dan is ons land een paradijs op aarde. Het ligt binnen handbereik. Mits de politiek dat wil.